

Dál jak bloud

Jan Nedvěď

1. Bílá čára běží, silnice stoupá,
dům se starou věží zmizel v dál.

S tátou v starý káře jedu jak král,
tisíc mám věcí, na co bych se ptal.

R: Dál jak bloud, když loď na rozcestí

zastaví a hledá cestu dál jak bloud,
dál jak bloud, dál jak bloud.

2. Ztrácí cenu láska, rychlost jí zmáhá,
bez květin postel, pusa, jde se dál.
Ztrácej se dobrý lidi, kdopak kdo dá
radu, jak rozsvítit v nás smutnej sál.

R:

3. Pozor! Málo, málo, málo času máš, slunce hrálo,
hrálo, blíž ho k sobě nes a kus nám dal.

4. Bůh ví, kdo naučil nás, povídá táta,
do lásky, do všech těch krás šlapat jen.
Odežeň havrana, když hloupě si kráká,
poznej svět, za zatáčkou smích s sebou vem.

R:

5. = 3.

6. Nánám...